

Nr 387.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen med förslag till lag om ändrad lydelse av 4 och 7 §§ i lagen den 30 juni 1913 om allmän pensionsförsäkring; given Stockholms slott den 19 mars 1920.

Under åberopande av bilagda i statsrådet och lagrådet hållna protokoll vill Kungl. Maj:t härmed föreslå riksdagen att antaga härvid fogade förslag till lag om ändrad lydelse av 4 och 7 §§ i lagen den 30 juni 1913 om allmän pensionsförsäkring.

GUSTAF.

C. E. Svensson.

Förslag

till

Lag

om ändrad lydelse av 4 och 7 §§ i lagen den 30 juni 1913 om allmän pensionsförsäkring (nr 120).

Härigenom förordnas, att 4 och 7 §§ i lagen den 30 juni 1913 om allmän pensionsförsäkring skola, 7 § i nedan angivna del, hava följande ändrade lydelse:

4 §.

Beloppet av den pensionsavgift, som skall av envar avgiftspliktig erläggas, utgör för varje år tre kronor. Därutöver erlägges av den, som under nästföregående år åtnjutit inkomst av minst 600 kronor:

- a) om inkomsten ej uppgår till 800 kronor, två kronor;
- b) om inkomsten uppgår till 800 men ej till 1,200 kronor, fem kronor;
- c) om inkomsten uppgår till 1,200 kronor eller mera, tio kronor.

Inkomst, som i denna paragraf avses, utgör det enligt gällande förordning om inkomst- och förmögenhetsskatt taxerade beloppet.

7 §.

Årsinkomst, som i 6 § avses, utgör all den inkomst av fast egendom, näring eller annan inkomstkälla, som någon skäligen kan antagas komma att tills vidare årligen åtnjuta; dock att såsom inkomst icke räknas pension enligt 6 §, ej heller, intill ett belopp av högst 300 kronor, pension enligt 34 §.

Där inkomst — — — finnas tillämpliga.

I fråga — — — ogift person.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1921.

Utdrag av protokollet över civilärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 12 mars 1920.

Närvarande:

Hans excellens herr statsministern BRANTING,
Hans excellens herr ministern för utrikes ärendena friherre PALMSTIERNA,
Statsråden: UNDÉN,
THORSSON,
OLSSON,
SANDLER,
NOTHIN,
NILSSON,
ERIKSSON,
SVENSSON,
HANSSON.

Efter gemensam beredning med chefen för finansdepartementet anförde chefen för civildepartementet statsrådet Svensson.

Kungl. Maj:t har förut i dag beslutat förelägga riksdagen förslag till kommunalskattelag, som skulle medföra, att den nuvarande bevillningstaxeringen avskaffas såsom grundval för den kommunala beskattningen. Vid sådant förhållande synes det önskvärt, att man i de övriga fall, där taxeringen till bevillning nu ligger till grund för beräkning av inkomst eller påförande utav avgäld, söker anslutning till någon utav de för kommunalbeskattningen avsedda skatteformer eller till inkomst- och förmögenhetsskatten, så att särskild taxering till bevillning ej behöver ifrågakomma.

Av denna anledning nödvändiggöras vissa ändringar i lagen den 30 juni 1913 om allmän pensionsförsäkring (nr 120).

I 4 § nämnda lag föreskrives, att en var avgiftspliktig skall erlägga en pensionsavgift av tre kronor, samt att därutöver av den, som under nästföregående år åtnjutit inkomst av minst 500 kronor, skall

erläggas, om inkomsten ej uppgått till 800 kronor, två kronor, om inkomsten uppgått till 800 men ej till 1,200 kronor, fem kronor och, om inkomsten uppgått till 1,200 kronor eller mera, tio kronor. Inkomst, som avses i nämnda paragraf, utgör för den, som taxerats enligt förordningen om inkomst- och förmögenhetsskatt, det taxerade beloppet samt för den, som icke taxerats enligt nämnda förordning, den inkomst, som taxerats enligt förordningen angående bevillning av fast egendom samt av inkomst.

Endast den, som taxerats till bevillning av inkomst eller till inkomst- och förmögenhetsskatt, är sålunda pliktig erlægga den särskilda tilläggsavgiften av två, fem eller tio kronor. En person, som faktiskt åtnjutit en inkomst av mer än 500 kronor, kan alltså bliva befriad från erläggande av tilläggsavgift, nämligen om han ej är pliktig erlægga inkomst- och förmögenhetsskatt och därjämte antingen inkomsten härflutit av fast egendom eller ock på grund av bestämmelserna i 12 § 1 mom. 3 stycket i bevillningsförordningen, det belopp, för vilket bevillning icke äger rum, utgör mer än 500 kronor. Detta synes vara en oegentlighet, då erläggande av tilläggsavgift ju medför rätt till större pension och en var, som har så stor inkomst, att han kan anses vara i stånd därtill, bör erlægga tilläggsavgift.

Skulle nu skyldigheten att erlægga tilläggsavgift göras beroende av att den avgiftspliktige har att erlægga inkomst- eller förmögenhetsskatt eller kommunal inkomstskatt, skulle nyss påpekade oegentlighet komma att äga rum i ett större antal fall än hittills. Enligt förslaget till kommunalskattelag inträder nämligen skyldighet att erlægga kommunal inkomstskatt, först när det till kommunal inkomstskatt taxerade beloppet med minst 20 kronor överstiger hälften av de belopp, som enligt 18 § 1 mom. a) och b) i förordningen om inkomst- och förmögenhetsskatt skola avdragas från det till inkomst- och förmögenhetsskatt taxerade beloppet, och nämnda avdragsbelopp kunna ju bliva betydande, i fall den skattskyldige har ett stort antal barn.

Man synes därför icke kunna göra skyldigheten att erlægga tilläggsavgift beroende av huruvida den avgiftspliktige faktiskt har att erlægga inkomst- och förmögenhetsskatt eller kommunal inkomstskatt, utan denna skyldighet måste göras beroende av den avgiftspliktiges verkliga inkomst. Härför fordras dock, att den skattskyldiges inkomst av taxeringsnämnden uppskattas, även om på grund av avdragens storlek skatteplikt icke inträder. Denna taxeringsnämndens skyldighet kan dock icke utsträckas att avse huru små inkomster som helst. Enligt 2 § i förordningen om taxeringsmyndigheter och förfarandet vid taxe-

ring är här i riket mantalsskriven svensk medborgare skyldig avgiva deklARATION, bland annat, om han under nästföregående år åtnjutit så stor inkomst och vid samma års utgång ägt så stor förmögenhet, att inkomsten och en sextiondel av förmögenheten tillsammans *överstigit* 600 kronor, d. v. s. när den skattskyldiges enligt 17 § i inkomstskatteförordningen beräknade taxerade belopp överstigit 600 kronor. Denna gräns har valts med hänsyn därtill, att först när det taxerade beloppet överstiger 600 kronor skattskyldighet över huvud kan enligt inkomstskatteförordningen inträda för dylik skattskyldig. Man synes icke böra ålägga taxeringsnämnden taxering av andra än dem, vilkas inkomst och förmögenhet äro så stora, att de äro deklara-tionspliktiga.

Vid sådant förhållande måste givetvis gränsen för skyldigheten att erlægga tilläggsavgift höjas. Det synes dock olämpligt att höja denna mer än till 600 kronors inkomst. I stället bör i taxeringsförordningen stadgas, att deklara-tionsplikt inträder, när inkomsten och en sextiondel av förmögenheten tillsammans uppgått till minst (och ej överstigit) 600 kronor samt att taxeringsnämnden har skyldighet att verkställa taxering och i taxeringslängden införa taxerat belopp för alla skattskyldiga, vilkas taxerade belopp uppgått till minst 600 kronor, även om på grund av rätten till orts- och familjeavdrag skatteplikt icke inträtt. Såsom inkomst enligt 4 § i lagen om allmän pensionsförsäkring skall då anses det för den avgiftspliktige enligt förordningen om inkomst- och förmögenhetsskatt taxerade beloppet.

Det kan sättas i fråga, att avgiftsplikten i stället bör göras beroende av storleken av den till kommunal inkomstskatt taxerade inkomsten. Då en skattskyldigs hela inkomst icke alltid skall taxeras i mantalsskrivningskommunen, kommer dock den till kommunal inkomstskatt taxerade inkomsten att utgöra ett sämre uttryck för den avgiftspliktiges ekonomiska ställning, och avgiftsplikten bör därför hellre ställas i relation till det till inkomst- och förmögenhetsskatt taxerade beloppet.

Jag vill slutligen upplysa, att, enligt vad jag under samråd med pensionsstyrelsen i föreliggande fråga inhämtat, därstädes förberedes förslag till vissa ändringar i 4 §, avseende, bland annat, just en höjning av den inkomstgräns, vid vilken skyldighet att erlægga tilläggsavgift skall inträda.

I 7 § av pensionsförsäkringslagen erfordras en redaktionell ändring för att i fråga om rubriceringen av olika slags inkomst vinna överensstämmelse med skatteförfattningarna.

Föredragande departementschefen uppläste härefter ett i enlighet med vad han nu anfört avfattat förslag till lag om ändrad lydelse av 4 och 7 §§ i lagen den 30 juni 1913 om allmän pensionsförsäkring och hemställde, att lagrådets utlåtande över förslaget, vilket fogats som bilaga till detta protokoll, måtte för det ändamål, § 87 regeringsformen omförmäler, inhämtas.

Till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan behagade Hans Maj:t Konungen lämna bifall.

Ur protokollet:
Conr. Falkenberg.

Bilaga.

Förslag

till

Lag

om ändrad lydelse av 4 och 7 §§ i lagen den 30 juni 1913 om allmän pensionsförsäkring (nr 120).

Härigenom förordnas, att 4 och 7 §§ i lagen den 30 juni 1913 om allmän pensionsförsäkring skola, 7 § i nedan angivna del, hava följande ändrade lydelse:

4 §.

Beloppet av den pensionsavgift, som skall av envar avgiftspliktig erläggas, utgör för varje år tre kronor. Därutöver erlägges av den, som under nästföregående år åtnjutit inkomst av minst 600 kronor:

a) om inkomsten ej uppgår till 800 kronor, två kronor;
b) om inkomsten uppgår till 800 men ej till 1,200 kronor, fem kronor;

c) om inkomsten uppgår till 1,200 kronor eller mera, tio kronor.

Inkomst, som i denna paragraf avses, utgör det enligt gällande förordning om inkomst- och förmögenhetsskatt taxerade beloppet.

7 §.

Årsinkomst, som i 6 § avses, utgör all den inkomst av fast egendom, näring eller annan inkomstkälla, som någon skäligen kan antagas komma att tills vidare årligen åtnjuta; dock att såsom inkomst icke räknas pension enligt 6 §, ej heller, intill ett belopp av högst 300 kronor, pension enligt 34 §.

Där inkomst — — — finnas tillämpliga.

I fråga — — — ogift person.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1921.

*Utdrag av protokollet, hållet i Kungl. Maj:ts lagråd måndagen
den 15 mars 1920.*

Närvarande:

Justitieråden AMÉEN,
friherre LEIJONHUFVUD,
EDELSTAM,
Regeringsrådet LINNÉR.

Enligt lagrådet tillhandakommet utdrag av protokollet över civil-
ärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet den 12 mars
1920, hade Kungl. Maj:t förordnat, att lagrådets utlåtande skulle för
det i § 87 regeringsformen omförmälda ändamål inhämtas över upp-
rättat förslag till *lag om ändrad lydelse av 4 och 7 §§ i lagen den 30
juni 1913 om allmän pensionsförsäkring.*

Förslaget, som finnes bilagt detta protokoll, föredrogs inför lag-
rådet av t. f. förste kanslisekreteraren Carl Kuylenstierna.

Lagrådet lämnade förslaget utan anmärkning.

Ur protokollet:

Erik Ölander.

Utdrag av protokollet över civilärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 19 mars 1920.

Närvarande:

Hans excellens herr statsministern BRANTING,
Hans excellens herr ministern för utrikes ärendena friherre PALMSTIERNA,
Statsråden: UNDÉN,
THORSSON,
OLSSON,
SANDLER,
NOTHIN,
NILSSON,
ERIKSSON,
SVENSSON,
HANSSON.

Chefen för civildepartementet, statsrådet Svensson, anmälde lagrådets den 15 mars 1920 avgivna utlåtande över det den 12 i samma månad till lagrådet remitterade förslaget till lag om ändrad lydelse av 4 och 7 §§ i lagen den 30 juni 1913 om allmän pensionsförsäkring.

Detta förslag hade av lagrådet lämnats utan anmärkning.

Departementschefen hemställde därpå, att lagförslaget måtte genom proposition föreläggas riksdagen till antagande.

Till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdde hemställan behagade Hans Maj:t Konungen lämna bifall samt förordnade, att proposition i ämnet av den lydelse, bilaga till detta protokoll utvisar, skulle avlätas till riksdagen.

Ur protokollet:

Gunnar Corin.